

a QUI LI PUGUI INTERESSAR

Jaula

TANTARANTANA

Teatre del Mar
del 13 al 16 de novembre

a QUI LI PUGUI INTERESSAR + JAULA

Del 13 al 16 de novembre

Dos espectacles independents però units per un nexa comú: les relacions familiars en situacions límit.

A QUI LI PUGUI INTERESSAR

Intèrprets: **Josep Costa i Ferran Lahoz**

Autor: **Daniel Keene**

Direcció: **Antonio Simón**

Durada: **35m**

Un home, vell i malalt, parla amb el seu fill de quaranta anys, aquest no li contesta, o molt poc. Necessita explicar-li que s'està morint i li preocupa què serà d'ell un cop ja no hi sigui. Però el fill viu en un món on les paraules "malaltia", "mort", "soledat", "problemes econòmics" tenen poc significat. El pare, obligat per les circumstàncies, s'ha d'obrir a la realitat d'una societat de la qual s'ha aïllat durant molts d'anys.

JAULA

Intèrprets: **Josep Costa i Àngela Jové**

Autor: **Itziar Pascual**

Direcció: **Ricard Gázquez**

Durada: **40m**

Un home malalt d'alzheimer parla amb la seva dona del seu passat en un país ple de convulsions polítiques, d'un passat que remou la memòria i la consciència històrica i fa reviure aquells moments esborrats i ignorats del curs de la història. *Jaula* ens parla de l'oblit i la pèrdua de memòria, intencionada o no, de l'oblit del passat com si es tractés d'una malaltia que ens esborra els records.

a QUI LI PUGUI INTERESSAR

"A vegades un home sap què ha de fer. Altres vegades no; ningú no sap què dir; si demana consell, res no l'ajuda. S' ha d'aclarir ell solet, però no pot."

Un pare i un fill. Una història entre moltes. Una crisi els canvia la manera de veure's a si mateixos i de veure l'altre. Un conte quotidià de redempció, que ens mostra, com diu un vell savi amic meu, a ser gent amb la gent.

TEXT

Daniel Keene té la virtut de crear grans històries de personatges que no són ningú, si se'm permet aquesta crua expressió. No són ningú perquè no passaran a la història, no són triomfadors, són perdedors. Crueltat de les societats anomenades del benestar.

Un pare, obrer de la metal·lúrgia jubilat, i el seu fill, un ésser que no pot valdre's per si mateix. Un ésser especial, diferent. Perquè la diferència és un dels temes d'aquest breu, brevíssim text, però d'una inusitada força teatral. Mestratge en la mida justa i necessària per fer-nos viure aquesta relació paterno-filial, com si fos un conte d'aquests que et marquen.

Tots dos, després d'una existència humil i aïllada, fins i tot anestesiada, es veuen sacsejats per una prova, en què es juguen l'existència i la seva dignitat.

De vegades el destí pot ser un huracà que ens fa agenollar-nos humilment a força de desesperar-se. El pare sap que té càncer, es morirà. Comença la recerca d'ajuda per al seu fill. A qui li pugui interessar ocupar-se d'ell. Una prova envers la generositat de la Nostra societat, de la família, del banc.

Com en un relat de redempció pare i fill es tornaran a descobrir, aprendran a mirar-se a si mateixos i a l'altre de nou. L'obra acaba sense solució per als problemes dels personatges. No obstant això, la penúria econòmica passa a segon terme davant l'aparició de l'amor, un amor que fa ànima, una epifania.

Amb un llenguatge escrit, amb silencis, amb humor, no exempt de patetisme i amb molta emoció; Keene, australià assimilat pel poderós món cultural francès, ens commou.

Antonio Simón

DANIEL KEENE

Nascut a Melbourne el 1955, Daniel Keene escriu per a teatre, cinema, ràdio i televisió des de 1979. El 1984, *Cho Cho San*, una obra musical sobre la història de *Madame Butterfly* amb titelles, dansa i una barreja de músiques com òpera, jazz i blues, crida l'atenció dels australians que, a partir d'aquest moment, comencen a interessar-se per la seva obra.

El 1989, guanya el "Louis Esson Prize" per *Silent Partner* i el 1998 per *Every Minute Hour Every Day*. *Scissors, paper, rock* y *Half & Half* van ser considerades "millor obra de l'any" pell "New South Wales Premier's Prize of Literature" el 2000 i el 2003. El 1997 es va dedicar a l'elaboració de diverses peces curtes que van ser representades entre 1998 i 1999 pel *Keene / Taylor Theatre Project*, una companyia creada pel director Ariette Taylor. Entre elles, sis, van ser representades en el Festival de Sydney l'any 2000. La seva obra radiofònica, *Vanishing Points*, va estar en antena en tres emissores de la radio alemanya el juliol de 1999.

Daniel Keene és autor d'una adaptació de *L'Orestíada* per la companyia *Zen Zen Zo*. Treballa regularment al cinema: *The Way Home* el 2003, *Tom White* el 2004 i *Walking to Avalon* el 2006. Ha treballat com actor i director de teatre, i és cofundador i redactor de la revista *Masthead* (Arts, Cultura i Política).

Des de fa un temps, Daniel Keene també escriu textos per altres companyies: *La Terre, leur demeure*, *Cinq hommes*, *Le Veilleur de nuit*, etc. Les seves obres han estat representades a Austràlia, Nova York, Varsòvia, Edimburg, Pequín, i, ara, a Barcelona. Des de 1999, les seves obres són representades a França i publicades a Éditions Théâtrales. Séverine Magois és la seva traductora al francès.

Els seus principals textos:

Le Veilleur de nuit [2003]

Cinq Hommes [2003], Éditions Théâtrales, 2003

moitié/moitié [2002], Éditions Théâtrales, 2003

Les Paroles [2001], Éditions Théâtrales, 2002

Avis aux intéressés, Éditions Théâtrales, 2000 a *Petites Pièces d'auteurs 2*

Nuit, un mur, deux hommes [1999]

La Neuvième Lune [1999]

L'Homme qui tombe [1999]

La Terre, leur demeure [1999]

Every Minute Hour Every Day [1998]

Terminus [1996], Éditions Théâtrales, 1999

Pièces courtes [1998-1999] *Un Verre de crépuscule ; Monologue sans titre ; Les Yeux ; Ciseaux, papier, caillou ; Le Récit ; Ni perdue ni retrouvée ; Duo ; Porteuses de lumière ; Deux tibias ; Terre natale ; Un tabouret à trois pieds ; Kaddish ; Le Violon ; La Pluie*, Éditions

Théâtrales, 2001

La Marche de l'architecte [1998], Éditions Théâtrales, 2002

Puisque tu es des miens [1994]

Toutes-Ames [1993]

Low [1991]

Silence complice [1989], Éditions Théâtrales, 1999

Une heure avant la mort de mon frère [1985], Éditions Lansman, 1995

"Daniel Keene is a dangerous playwright... he works right on the moral edge"

Sydney Morning Herald

"Daniel Keene és un dramaturg perillós... treballa just al límit de la moral"

Sydney Morning Herald.

Jaula

¿A quién hablo? ¿A quién me dirijo? ¿Debe haber alguien, ahí, oyendo, escuchando, asintiendo, para que tenga sentido lo que digo? ¿Qué ocurre si hay alguien, pero ese alguien no me escucha? ¿Qué ocurre si no hay nadie? ¿Qué pasa si no hay nada, fuera? ¿Tiene, obligatoriamente que haber alguien para que mi discurso sea inteligible, comprensible, real? ¿Estoy obligado a la locura, a la borrachera, al sonambulismo, a la fiebre delirante o al sueño si hablo sin que nadie me escuche? ¿O aún peor, estoy obligado a hacer teatro? ¿Es esto teatro? ¿Qué teatro? ¿Estoy obligado a hablar conmigo mismo? ¿Estoy obligado a dirigirme a mí mismo gracias a la presencia de un objeto? ¿Necesito un espejo, una grabadora, un teléfono, para que mi discurso sea aceptable en soledad? ¿Si tuviera entre mis manos el auricular de un teléfono, todo cuanto dijera sería aceptable? ¿O peor aún, si tuviera un objeto que garantiza la presencia de otro, aun cuando ese otro ni siquiera esté vivo, tendría sentido lo que digo? ¿Si hablara ante un ataúd, tendrían sentido mis palabras? ¿Si hablara ante un carrito de un niño, tendrían sentido mis palabras? ¿Si hablara solo, pero escuchado por alguien que permanece escondido en algún lugar, sin que yo lo sepa, serían válidas mis palabras? ¿Si escribiera una carta y la leyera en voz alta, tendrían sentido mis palabras? ¿Si le hablara a una ventana, a una puerta cerrada, a una verja, con la convicción de que detrás hay alguien que escucha, tendrían sentido mis palabras? ¿Si le hablara a un animal, por pequeño que fuera, a un hámster, encerrado en una jaula, tendrían sentido mis palabras? ¿Esa convención, esa ley de lo verosímil, tiene algo que ver con lo real? ¿Quién se atreve a fijar lo que es real? ¿Nunca han visto a la gente hablar sola? ¿No han visto conductores que hablan solos, ancianos que hablan solos, mendigos que hablan solos, camareras que hablan solas? ¿Nunca? ¿No se han dado cuenta de que el mundo está lleno de soledades? ¿Quién les ha dicho que alguna vez fueron escuchados? (fragmento inicial de JAULA)

ITZIAR PASCUAL

Itziar Pascual (1967). Licenciada en Ciencias de la Información (rama Periodismo) por la UCM y en Dramaturgia por la RESAD. Ha cursado estudios de Doctorado en el Departamento de Literatura de la Facultad de Ciencias de la Información de la UCM. Es profesora de Literatura Dramática y Dramaturgia en la RESAD desde 1999. Como periodista ha desempeñado su actividad en radio (Cadena Ser), prensa escrita (El Mundo), gabinetes de prensa (XII Festival Internacional de Teatro de Madrid) y revistas especializadas (El Público, Primer Acto, Revista ADE, Escena, Acotaciones, Las puertas del Drama). Por su tarea de difusión de la autoría española ha obtenido el Alfiler de la Bufanda de Valle-Inclán. Como dramaturga es autora de más de una veintena de obras, publicadas, traducidas y estrenadas en España, Francia, Estados Unidos y Bolivia. Ha obtenido, entre otros, el Premio de Teatro Ciudad de Alcorcón, con El domador de sombras; el accésit del Premio Marqués de Bradomin con Las voces de Penélope, la Mención Especial del Jurado del Premio María Teresa León con Blue Mountains (Aromas de los últimos días) y el Premio de Teatro Serantes con La paz del crepúsculo. Ha impartido conferencias y ponencias dedicadas al teatro español en universidades y simposios de España, Francia, Portugal, Venezuela, Bolivia y Estados Unidos. Como asistente de dirección ha participado en Como los griegos, de Steven Berkoff y Nosferatu, de Francisco Nieva, ambas dirigidas por Guillermo Heras en el Centro Nacional de Nuevas Tendencias Escénicas. Desde el año 2000 al 2003 ha sido presidenta de la Asociación de Mujeres en las Artes Escénicas de Madrid (AMAEM) Marías Guerreras, entidad en la que, como editora, ha realizado la edición de Primer Ciclo de las Marías Guerreras en Casa de América

DIRECTORS

ANTONIO SIMÓN

2006 **EL IDIOTA** de Fiodor Dostoievski. Temporada Alta. Coproducció CDGV y Germinal Producciones. 2004 **HIMMELWEG CAMINO DEL CIELO**, de Juan Mayorga. Centro Dramático Nacional. Teatro Maria Guerrero. **L'ÚLTIM QUADERN DE NOTES DE WILLIAM SHAKESPEARE**, de Edward Bond. Festival Shakespeare de Sant Susana, Barcelona. 2003 **ELECTRA** de Sófocles, versió de José Sanchis Sinisterra. Festival Grec, Barcelona y Festival de Mérida. Giran Nacional. **CENDRES A LES CENDRES** de Harold Pinter. Teatre Lliure, Barcelona, Moma Teatre, Valencia. 2002 **VINDRÀ ALGÚ** de Jon Fose. Sala Beckett. **FOLLIA D'AMOR** de Sam Sheppard. Teatre Tantarantana. 2001 **AY, CARMELA** de José Sanchis Sinisterra. Teatre Tantarantana, Sala Capitol, Barcelona. Premio BCN al mejor espectáculo de pequeño formato. Festival Don Quijote de París, Festival Internacional de Montevideo. **GANIVETS A LES GALLINES** de D. Harrower. Teatre Nacional de Catalunya, Barcelona. 2000 **CONTRA L'OBLIT**. Diferents autors. Codirigit amb Carme Portaceli y Konrad Zsciedrich. Teatre Tantarantana. **EL MALENTÈS** de Albert Camus. Teatre Tantarantana, Barcelona. 1999 **LAS BIZARRIAS DE BELISA**, de Lope de Vega. Teatre Tivoli, Festival Grec, Barcelona. **UN WESTERN JUEU** de George Tabori. Teatre Tantarantana, Barcelona. **PATATES** de Francesc Pereira. Sala Beckett. 1998 **SENYORETA JÚLIA** de August Strindberg. Teatre Tantarantana, Barcelona. Premio de La Crítica. 1997 **AMOR DE DON PERLIMPLÍN CON BELISA EN SU JARDIN**, de Federico García Lorca. Festival Grec de Barcelona. Festival Don Quijote de París. **FILOCTETES**, de Heiner Müller. Sala Beckett, Barcelona 1996 **CROADES** de M. Azama. Teatre Adrià Gual. Premio Adrià Gual. 1995 **DIARIO DE UNA CAMARERA** de O. Mirbeau. Teatro Coliseo de San Lorenzo del Escorial. 1994 **UN HIJO DE NUESTRO TIEMPO** de O. Von Horvath. Teatre Tantarantana, Barcelona. 1993 **DIARI D'UNA CAMBRERA** de O. Mirbeau. Teatre La Cuina, Barcelona. 1990 **ESCORIAL** de M. Ghelderode. II Festival de Tardor de Barcelona.

RICARD GÁLQUEZ

Autor i director teatral. Ha dirigit **EFFECTES SECUNDARIS** a la sala Tantarantana (maig 2007) i ha dirigit la seva obra "Folie en famille" a la sala Beckett (març 2007). L'any 2005 va dirigir l'obra **SWEET DREAMS** escrita en col·laboració amb Enric Nolla, i estrenada al teatre Tantarantana. El seu espectacle, **NIEDERUNGEN** (coprod. STI'02- Sala Beckett) va obtenir dos Premis Butaca 2002, al Millor Espectacle de Petit Format i a la Millor Escenografia. Traduit al francès i al castellà, va participar en el Festival de Drama Contemporani de Budapest i en el Festival Internacional de Bayonne, a més d'actuar en diverses ciutats de Catalunya i Andalusia. El 1999 va estrenar l'obra **ADDICTES A LA PEPSI**, a la Beckett, sala on ha col·laborat soviet impartint cursos de dramatúrgia i coordinant diverses lectures arran de la nova dramatúrgia catalana i anglesa: el 1997 va realitzar la traducció i lectura de l'obra **I LICKED A SLAG'S DEODORANT**, de Jim Cartwright, dins un cicle organitzat per la Royal Court de Londres i el British Council. També Ha treballat com a ajudant de direcció de Rafel Duran, al Teatre Grec, amb **YERMA** (2005), i al TNC, amb **CASA DE NINES** (2004) i **EL CAFÈ DE LA MARINA** (2003); i abans, com a assessor textual de l'espectacle **MEDEA MIX** (1996), de la cia. Metadones, dirigit per Magda Puyo. És llicenciat en Filologia Hispànica. Ha assistit a seminaris de dramatúrgia amb José Sanchis, i més recentment, amb Yves Lebeau. Des de 1996 és director del taller de creació d'espectacles de la UAB, i actualment, director artístic de l'aula de teatre de la mateixa universitat; també col·labora com a professor convidat a l'Institut del Teatre de Barcelona.

actors

JOSEP COSTA

A qui li pugui interessar / jaula

Director:

LAS OTRAS, ÉL VINO EN UN BARCO, CONEIXES EN PROSINECKTY?, FLOR DE OTOÑO, FOLLIES, GERTRUDE STEIN I UNA SENYORETA DE COMPANYIA, EL MEU GINSBERG, ELS FILLS DE KENNEDY, ADÉU A BERLÍN, TOT AL SEU MOMENT, PARLAS PER PARLAR, SYLVIA, SEXE, DROGUES, ROCK&ROLL, CÈL·LULES T I SIMPATIA, ALASKA, LA CONFESSIÓ DE STAVROGUIN, SOMAIR TRUITES, PIZZA MAN, BEIRUT, EL CARTELL DEL COSMOS, CARCAJADA SALVAJE, CARTES D'AMOR, EL VALS DE BALTIMORE, DIARI D'UNA DONA BOJA, À MON SEUL DÉsir, QUE LA VIDA IBA EN SERIO, JOHNY VA AGAFAR EL SEU FUSELL, DANNY I ROBERTA.

Actor:

LA FINESTRA TANCADA, Direcció: Carme Portaceli. **ACTES INDECENTS**, Direcció: Teresa Devant. **EL MEU GINSBERG**, Direcció: Josep Costa. **EL RETORN AL DESERT**, Direcció: Carme Portaceli. **SALLINGER**, Direcció: Carme Portaceli. **DON JUAN**, Direcció: Ariel García Valdés. **LA RATLLA DELS CINQUANTA**, Direcció: Antoni Chic. **BLAU TARONJA**, ç

Direcció:

Jesús Díez. **CÈL·LULES T I SIMPATIA**, Direcció: Josep Costa. **MEIN KAMPF**, Direcció: Carme Portaceli. **ORFES**, Direcció: Boris Rotenstein. Ajudant de direcció: SURABAYA, Direcció: Sílvia Munt. **HYSTERIA**, Direcció: John Malkovich. **LES AMISTATS PERILLOSES**, Direcció: Pilar Miró.

Traductor:

HYSTERIA de Terry Johnson. Direcció: John Malkovich. **VIA GAGARIN** de Gregory Burke. Direcció: Jesús Díez. **FOLLIA D'AMOR** de Sam Shepard. Direcció: Antonio Simón. **CRIM PERFECTE** de Frederick Knott. Direcció: Carles Canut. **TAURONS** de David Mamet. Direcció: Ferran Madico. **ÀNGELS A AMÉRICA** de Tony Kushner. Direcció: Josep Maria Flotats.

FERRAN LAHOZ

A qui li pugui interessar

TEATRE

EFECTES SECUNDARIS d'Ada Vilaró, direcció de Ricard Gázquez (2007). **FUENTE OVEJUNA**, de Lope de Vega, direcció de Ramon Simó (2005). Teatre Nacional de Catalunya. **PATERA**, de Juan Pablo Vallejo, direcció de Pitus Fernández (2004). Teatre Born (Ciutadella). **11 SETEMBRE 2001 - LES TROIANES**, de Michel Vinaver, direcció de Ramon Simó (2002). Teatre Nacional de Catalunya. **ESCENES D'UNA EXECUCIÓ**, de Howard Barker, direcció de Ramon Simó (2002 i 2003). Teatre Nacional de Catalunya i gira per Catalunya i Espanya. **SUZUKI I I II**, d'Alexei Xipenko, direcció d'Àlex Rigola (2001). Teatre Lliure. **UNA VISIÓ DEL BUIT**, Taller de creació escènica, direcció de R. Gázquez i A. Moreno (2001): Sala Beckett. **EL BALL DE LES BALENES**, de B. Jordà, direcció de Biel Jordà (2000): Teatre Ponent (Granollers) i Teatre del Mar (Palma). **SUPER TOT**, de Josep Mª Benet i Jornet, direcció de J. A. Sánchez i Lazzigags (2000): Regina. **VIATGE A LA FI DEL MÓN**, de J. Guasp, direcció de Pere Sagristà (2000): Nou Tantarantana i Teatre Principal de Palma. **L'INSPECTOR**, de N. Gogol, direcció de Joan Raja (1998): Artenbrut. Ajudant de direcció de **TROIANES**, d'Eurípides, direcció d'Àlex Rigola (1998): Festival Internacional de Teatre de Sitges. **YO LAMÍ EL DESODORANTE DE UNA FURCIA**, de J. Cartwright, direcció de Ricard Gázquez (1997): Nova dramaturgia britànica. Sala Beckett. **KAFKA: EL PROCÉS**, de F. Kafka, direcció d'Àlex Rigola (1997): Festival Internacional de Teatre de Sitges i Teatre Adrià Gual (Barcelona). **SKETCHES** de H. Pinter, direcció de Ferran Lahoz (1996): Teatre Malic. Direcció de **BITTER** de V. Bergalli (1995): Sala Beckett. **NADA** de C. Álvarez, direcció de Ferran Lahoz (1995): Sala Beckett. **DOS TRISTES TIGRES**, de J. Sanchis Sinisterra, en producció del Teatro Fronterizo i Festino Baroco, direcció de R. Walcowskiak (1994-96): per tota Espanya i Argentina. **GERANIS**, de R. Gázquez, direcció de Manuel Lillo (1994): Sala Beckett. **YVONNE, PRINCESA DE BORGONYA**, de W. Gombrowicz, direcció de Toni Casares (1993): Barcelona i València. Membre de l'AFIC TEATRE (1988-93), direcció de Miquel Rimbau: **CORPUS, TAROT I DIMONIS**. Grec 88, Festival Internacional de Teatre d'Aurillac, Festival Internacional de Teatre de Berna.

CINEMA

SALVADOR. Manuel Hueriga (2005). **THE MACHINIST**. Brad Anderson (2003). **VOLVERÁS**. Antonio Chavarrías (2002). **NUDOS**. Lluís Mª Güell (2002). **DARKNESS**. Jaume Balagueró (2001). **VIVANCOS EL SUCIO III**. Albert Saguer (2001). **DAGON: LA SECTA DEL MAR**. Stuart Gordon (2000). **EN LA PUTA VIDA**. Beatriz Flores (2000). **FAUST: LA VENGANZA ESTÁ EN LA SANGRE**. Brian Yuzna (1999). **L'ALTRA CARA DE LA LLUNA**. Josep Lluís Comerón (1999). **EN BRAZOS DE LA MUJER MADURA**. Manuel Lombardero (1996). **SUSANNA**. Antonio Chavarrías (1995). **OMBRES PARALLELES**. Gerard Gormezano (1994). **L'ENFONSAMENT DEL TITÀNIC**. Antonio Chavarrías (1993). **UNA DONA AL MEU JARDÍ**. Octavi Martí (1990).

TV-MOVIES I TELEVISIÓ

THE LOST. Bryan Goeres. Drimtim Productions (2006). **PERFECTA PELL / RENT A SKIN**. Lydia Zimmermann. TVC/RAI (2004). **CAMPS DE MADUIXES**. Carles Pastor. TV3/CANAL 9/TVG (2004). **FALSA CULPABLE**. Carles Vila. A3 (2003). **CUIDADO CON ESOS TRES**. Rossella Izzo. (2003). **CARVALHO II - ELS MARS DEL SUD**. Philippe Vanault. TVC / ARTE / TVG (2002). **LA ESCENA DEL CRIMEN: JUGAR A MATAR**. Isidro Ortiz. T5/TV3(2002). **EL ZOO D'EN PITUS**. Mireia Ros. TV3 (2000). **NOMÉS PER TU**. Jordi Cadena. TV3 (1999). **HOMBRES**. Musse

Hasselvall. CANAL 5 (Suècia) (2006). **EL COR DE LA CIUTAT**. TV3 (2004). **HOSPITAL CENTRAL: "CUERDA FLOJA"**. TELE 5 (2003). **S-CLUB IN BARCELONA**. Media Pro (2002). **PAGATS PER RIURE: "EL PROJECTE DE..."**. Agustí Vila. TVC (2001). **HOMENOTS**. Sergi Schaaf. TV3/TVE (1999). **LAURA**. TV3 (1999). **ESTACIÓ D'ENLLAÇ**. TV3 (1998). **VIDAS CRUZADAS**. TV3/TELEMADRID/CANAL SUR (1997). **PERSONES HUMANES**. TV3 (1996). **HOSPITAL**. A3 (1996). **MAKI NAVAJA, EL ÚLTIMO CHORISO**. Carlos Suárez. TVE (1995). **LLUNA DE MEL**. TV3 (1993). **L'AGÈNCIA**. TV3 (1993).

ÀNGELA JOVÉ

jaula

Ha format part de diferents grups de teatre independent des de l'any 1974. Va formar part del Grup de Teatre Independent "L'Estaca". Col·labora amb el Teatre Kaddish. I forma part de la companyia Teatre Urbà de Barcelona (TUB). Fa diversos recitals de poemes amb textos de Machado, Lorca, Verdaguer, Segarra, Maragall, Miguel Hernández...

Teatre:

TIEMPO DEL 98, de Juan Antonio Castro. Festivals de Sitges i Múrcia. 1976. **LA GUERRA Y EL HOMBRE**. D'Alberto Miralles. Grec 77 i Festival de Sitges 78. **DIARI D UNA DONA BOJA** de Gabriel Janer Manila, Festival de Teatre de Tàrraga 92. **VINT PER VINT**, de Joan Barbero. Direcció: Josep Costa. **JO EM DESPULLO**, muntatge poètic amb textos de la mateixa actriu, sota la direcció d'Emilià Carilla. **CONTES DELS BOSCOS DE VIENA**, d'Odon Von Horvath. Direcció de Pep Munné. **I TU NO HI ETS** de Roberto G. Alonso. Direcció de Carlos Roderó. **HOMES I NO**, de Manuel Pedrolo. Direcció de Pere Daussà. **ENTRETENIM EL SENYOR SLOANE** de Joe Orton. Direcció Emilià Carilla. **PATATES** de Francesc Pereira. Direcció Antonio Simón. **LA BARCA NOVA** de Ignasi Iglesias. Direcció: Joan Castells. **TRIST COM QUAN LA LLUNA NO HI ÉS** de Lluís Anton Baulenas. Direcció Pere Sagristà. **BRAINSTORM**, direcció Àngels Aymar. **HURRACAN**, d'Enric Nolla. Direcció Rafael Duran. **LES FLORES DEL YODO**, direcció M. Borja, Magda Puyo i Anna Silvestre. **MATEM ALS HOMES**, de Manuel Dueso. Direcció Manuel Dueso. **ENTRE EL DUBTE I EL MATÍ** escrita i dirigida per Àngels Aymar. **GERTRUDE STEIN I UNA SENYORETA DE COMPANYIA**, de Win Wells. Direcció Josep Costa. **TRES GERMANES**, d'Antón Txèkhov. Direcció Helena Munné. **EL DIABLE COMPARTIT**, de Fabrice Melquiot. Direcció Roberto Romei. **LES CIRCUNSTÀNCIES DE KLARA** de Dea Lohev. Direcció Anna Armero. - Membre de la companyia estable del Teatre Lliure. Ha intervingut en: **RICARD III**, de William Shakespeare. Direcció Alex Rigola. **SANTA JOANA DELS ESCORXADORS**, de Bertold Brecht. Direcció Alex Rigola. **EUROPEAN HOUSE**. Direcció Alex Rigola. **OTEL·LO**, de William Shakespeare. Direcció Carlota Subirós.

Televisió:

TV3: **OLIANA MOLLS**, **JUDES XANGUET I LES MANIQUIS**, **CINC I ACCIÓ**, **FILIPRIM**, **TOTHOM PER TOTHOM**, **LABERINT D'OMBRES**, **JET LAG**, **MÚSICA SECRETA** (Tv Movie) de Joan Mallarach. TVE: **LA VNIUDA ES VOL DIVERTIR**, **CAFÈ DEL LICEU**, **BARRI SÈSAM**. T5: **HOSPITAL CENTRAL**.

Cinema:

EXCUSES de Joel Joan. Col·laboració especial. **TU VIDA EN 65'** de Maria Eipoll. **FUERTE APACHE** de Jaume Mateu. **LO MEJOR DE MI** de Roser Aguilar.

La COMPANyIA

La història de la sala Tantarantana comença l'octubre de 1992 i es divideix en dues etapes: la primera comença amb la creació al carrer Tantarantana d'un espai per a 75 espectadors i doble programació (adults i infantils). La segona etapa comença quan, un cop esgotades les possibilitats d'aquest petit espai, el 1996 el Tantarantana es trasllada al carrer de Les Flors, un espai per a 145 espectadors amb un escenari més gran i que ens permet consolidar-nos com a productors.

La proposta artística està basada en teatre de text (autors contemporanis de prestigi poc representats a les cartelleres catalanes). Les produccions són de format mitjà i s'han dotat dels recursos necessaris per crear uns espectacles de qualitat, fugint del teatre pobre i cutre lligat moltes vegades al teatre alternatiu.

Des del 1995 han realitzat prop de quaranta produccions entre les que trobem:

- 1996 *Dos en un balancí*, de William Gibson, dir.. Boris Rotenstein
- 1998 *La senyoreta Júlia* d' August Strindberg, dir. Antonio Simon
- 1998 *Aquí no paga ni déu*, de Dario Gfo, dir. Joan Peris
- 1999 *Mein Kampf* de George Tabori, dir. Carme Portaceli
- 2001 *Ball Trampa* de Xavier Durringer, dir. Carme Portaceli
- 2002 *Dies meravellosos* d' Antonio Morcillo, dir. R. Romei i Antonio Morcillo
- 2003 *Juliol del 36* de Claude Mercadié, dir. Boris Rotenstein
- 2004 *Diktat* d' Enzo Cormann, dir. Lourdes Barba
- 2004 *Copi i Ocaña, al purgatori* de Marc Rosich, dir. Julio Álvares,
- 2005 *El diable compartit* de Fabrice Meliquiot, dir Roberto Romei
- 2006 *Idaho y Utah* d' Albert Espinosa, dir. Albert Espinosa
- 2007 *La indiana* d' Àngels Aymar, dir. Julio Alvarez
- 2008 *Quan arribi la batalla, pensa en mi*, d' Iñaki Garz, dir. Iñaki Gard

+ info www.tantarantana.com

CRÍTQUES

31 Gener–6 Febrer, 2008 Time Out Barcelona

Crítiques

A qui li pugui interessar + Jaula

★★★★★

Teatre Tantarantana

Fins al 10 de febrer.

Quant té l'amor de dependència? És la malaltia el que ens tanca en una gàbia lluny del món? O és la gàbia que construïm des de l'oblit el que ens converteix en malalts? Reflexions després de la doble sessió del Tantarantana dins el cicle "De portes endins", dues peces tan breus com humanes, quotidianes i poètiques. A la primera, *A qui li pugui interessar*, de Daniel Keene, un home vell (un correcte Josep Costa) busca algú que es cuidi del seu fill de quaranta anys, deficient mental (impactant però poc

matisada actuació de Ferran Lahoz). El destí, incert, farà adonar a aquests éssers fràgils que, més enllà de l'amor, depenen l'un de l'altre. Un conte tristíssim amb un tempo millorable però amb un eficaç joc de llums. *Jaula*, d'Itziar Pascual, parteix d'un text poètic i emotiu sobre la pèrdua de la memòria i la identitat. Un bonic diàleg a dues veus: la dels pensaments d'un home que, com l'aigua d'una aixeta cap al desaigüe, s'enfonsa sense remei al pou de la demència; i les reflexions tendres i desesperades de la seva dona (emocionant Àngela Jové), que es debat entre la paciència, la frustració i l'amor cap algú que ja no sap qui és. –*Pep Barbany*

FITXA ARTÍSTICA

Direcció

A qui li pugui interessar	Antonio Simón
Jaula	Ricard Gálquez

Intèrprets

A qui li pugui interessar	Josep Costa i Ferran Lahoz
Jaula	Josep Costa i Àngela Jové

Autoria

A qui li pugui interessar	Daniel Keene
Jaula	Itziar Pascual

Il·luminació	Sylvia Kuchinow
Espai Sonor	Laura Teruel
Escenografia	Joan Manrique
Figurista	Georgina Viñolo
Col·laboradora figurista	Julia Weems
Assessorament lingüístic	Raquel Carballo
Fotografia	David Ruano
Producció executiva	Víctor F. Suárez
Ajudant de producció	Ferran Murillo

FUNCIONS

Dijous 13 de novembre, **estrena a les 21h**

Divendres 14 de novembre les 22h

Dissabte 15 de novembre 22h

Diumenge 16 de novembre, **darrera funció a les 19h**